

прѣдз старци-тѣ да бѣдѣтъ мзлчеливи,
 прѣдз поучены-тѣ отъ тѣхъ вниматели,
 покорни кзмз начальницы-тѣ, кзмз еднак-
 вы-тѣ съ тѣхъ и кзмз по долны-тѣ да
 са обнасятъ съ нелицемѣрнѣж любовь, отъ
 злонзравны-тѣ да стоятъ надалечь, малко
 да приказватъ, а много да слѣшатъ, да не
 бѣдѣтъ безразсѣдни въ приказваніе-то си,
 да не хортѣватъ много, да не биватъ дѣр-
 зостни, въ смѣха да са украсаватъ, съ срамо-
 тны и безчестны хора да не приказватъ, по-
 глѣда си да имѣтъ все долѣ на земѣж-тѣ,
 а ума горѣ на неке-то, да отвѣгватъ
 отъ препирни, учителско достоинство да
 не искатъ, свѣтовны-тѣ почести да имѣтъ
 за нищо; ако ли стори нѣкой добро въ пол-
 зѣ на дрѣгы, да чѣка заплатѣж-тѣ си отъ
 Бога и вѣчно въздаданіе отъ Исуса Христа.
 Тыя като изрече Василій камто Ливановы-
 тѣ ученици, кои-то го слѣдахъ съ вниманіе
 и удивленіе, прости са съ Ливаніа и са раз-
 дѣлихъ.

Слѣдз малко Василій и Еввдалъ стигнахъ
 въ Ерѣсалимъ, дѣ, катѣ посѣтихъ и са по-
 клонихъ съ вѣрѣж и любовь на вси-тѣ